

PRIACDNOST SUETU

Zdesj se podnelje spremirja:
Vedno neč je vremenskih neapod,
po netu kotostofolnih gasot.
Zdesj smo uničili narovo,
di je bilo to kor so adoro.

Po netu ločnik velik je ljudi,
vsi nemo, do puskod se težko živi.
Ampe zdesj si ljudi ne pomagamo,
soj na korcu ledles si skupaj smagamo.

Zdesj rastline uničujemo narovo,
zdesj živali pobanjujemo narovo.
Vsi nemo, da to se nam bo močudo,
na življenji se bo to pozudo.

Imo lot rihe v radi,
toramo v temi.
Naravo bom, bole, sokoj,
preostalo nam ni neč velikoj voj.

In ljudji bomo izumeli.
In semlji se bo dnovilo.
In drugim nove življenji sililo.

In prišel bo ta čas,
ko odšel bom tudi jaz.
Ošel bom s tega sveta.
na srečo pa bodo da tokrat minilo se leta dolgo.